

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

§. 1. De materia remota.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

& Hurt. d. 3. de Sacram. diff. 8. concedentium hanc efficaciam soli Baptismo.

Secunda est Cam de penit. p. 5. eandem efficaciam concedentis Baptismo, & Pœnitentiæ.

Tertia, Covarruviz in cap. Alma Mater. p. 1. §. 4. n. 25. omnibus, & solis Sacramentis imprimendis Characteribus, id est Baptismo, Confirmationi, & Ordini, quæ reiterationi non valent.

Quarta Sylvestri V. Baptismus, prædictis tribus Characteribus imprimendis, & item Pœnitentiæ.

Quinta Egidij Cominch. g. 62. de Sacram. art. 1. d. 5. n. 75. prædictis tribus Characteribus imprimendis, & item Matrimonio, dum durat eadem infirmitas, & denique Extreme Unctionis, dum durat eadem infirmitas, nam, cum nec illa, nec Matrimonium, & Extrema Unctio, tunc reiterari possunt, indicantur inquit, perseverare, & suum effectum, sublato obice, producere.

Sexta Suarez d. 28. de Sacram. sect. 6. quem sequitur De Lugo d. 9. de Sacram. n. 100. omnibus Sacramentis, præter Eucharistiam.

Septima Leandri tr. 1. de Sacram. §. 9. 7. citantis S. Th. Cæcænum, Sorum, Bonac. si omnibus Sacramentis, quare non etiam Eucharistiæ.

Octava aliquorum apud Filliuc. tr. 1. n. 143. nulli profus Sacramento.

Nonæ Castropalai tom. 6. tr. 18. disp. unic. p. 9. n. 5. & 6. omnibus quidem Sacramentis, sed Eucharistiæ, solum, dum sacre species non sunt consumptæ in stomacho recipientis, & Sacramento Pœnitentiæ, si quando hoc possit esse validum, & gratiam non producere.

10. Hæc Doctores. Ego Dico primo, non esse negandum hanc efficaciam inesse Sacramento Baptismi, tum quia id ferè omnes Doctores (exceptis paucis) docent, tum quia probabilis est id colligi ex S. Augustino, apud Castrop. c. 6. sed latina apud De Lugo l. c. contra Valq. tum quia Baptismo, cujus est asserere novam hominis regenerationem, statimque vitæ immutabilem Christiano religionis, maxime decuit hanc prærogativam conferri.

11. Secundo Dico, cautè Castropalaum modo dixisse, si quando Sacramentum Pœnitentiæ possit esse validum, & gratiam non producere) nam multi negant id

esse posse. Ratio est, inquit, quia in Sacramento Pœnitentiæ pro necessaria materia sunt actus pœnitentiæ, id est confessio, & dolor, quo dolore iam avertitur pœnitens à malo peccati, & tollit obicem: quare si tunc addatur forma, quæ est Absolutio, iam Sacramentum erit ita validum, ut trahat reconciliationem cum Deo, argue adeo informe esse non poterit. Tamen quia non est improbabile in aliquo casu posse esse etiam hoc Sacramentum validum, & informe, ideo laudo Castropalaum loquutum fuisse sub conditione, Si quando, &c. Casus autem saltem ille esset, quando quis confiteretur sua peccata, cum dolore, ducto ex peculiari motivo, afficiente solum illa peccata quæ confiteretur. Confiteretur quis v. g. peccata turpia cum dolore, ducto à motivo talis turpitudinis, sed obliviscitur inculpate alterius peccati diversi generis, v. g. Blasphemix. In hoc enim casu videtur confessio esse valida, quia iam adsunt partes necessariæ Sacramenti pœnitentiæ, nempe Oris confessio, Cordis dolor, & absolutio: at quia non adest dolor se extendens ad blasphemiam, non poterit blasphemia remitti, quia, ut supra diximus, non potest remitti peccatum, nisi avertaris ab illo. Et ex alia parte, nec remitti possunt peccata illa turpia, quamvis confessa, quia non potest remitti unum mortale, sine alio: & ita in hoc casu non dabitur gratia, & consequenter Sacramentum hoc erit validum, & informe. Verum hæc Theologicas speculationes in Scholis disputandas, relinquamus.

§. III. An liceat petere Sacramenta ab eo, qui peccato mortali, & excommunicatione gravetur?

1. DE hac quæstione, vide quæ dixi l. 5. de Decal. c. 1. §. 4. n. 36. & in opusc. de comm. c. 5. §. 4.

§. IV. An liceat volenti suscipere Sacramentum indignè, illud ipsi ministrare.

Hæc difficultas agitur à Doctoribus sub illis terminis: an peccatori publico, vel occulto ministrari possit Eucharistia? Quam ego satis item explicui in Opusc. de comm. c. 6. §. 6.

Finis de Sacramentis in Genere.

DE BAPTISMO LIBER SECUNDVS.

CAPVT PRIMVM. De Materia, & Forma Baptismi.

ВМОТА, est Aqua naturalis, seu elementatis, proxima, est Ablutio, Forma, Ego te baptizo in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti.

§. I. De Materia remota.

Materia remota certo sufficiens ad valorem Baptismi.

1. Anè ad valorem sufficit Aqua maris, fluminis, fontis, stagni, putei, cisternæ, pluvix.

2. Ros item, & pruina non concreta, Aqua quæ ex vapouribus conflatur, qualis est, quæ in hyeme ex parietibus exolat, vel quæ reperitur in ollarum tegumento quando illa aqua plenis subicitur ignis.

3. Præterea Aqua, quæ habetur ex nive, glacie, grandine liquefactis, Aqua decurrens ex balneo, quamvis odor sulfurci, Aqua expressa ex luto.

4. Aqua denique quamvis calida, quamvis frigida, quamvis odorata, quamvis aliquantulo crassiore & pauco luto immista, dummodo Aqua sit, & ad abluendum apta. Ratio omnium horum est, quia omnes prædictæ sunt aquæ naturales. Aquam, quæ fluxit à latere Christi Domini naturalem fuisse, censuerunt Sancti Patres, quare ad Baptisimum satis, superque fuisset.

Materia remota certo non sufficiens.

5. Contra, omnes alii liquores, qui ab aqua specie differunt, quale est vinum, lac, mel, oleum, aqua, quam vocamus ardentem, seu aquam vitis, utina, lachrymæ, saliva. Hanc dubiam vocat cum Coninch. Castropal. de Bapt. d. unic. punct. 3. n. 2. sed immerito, est enim certo insufficientis, sudores, aquæ quæ stillant ex incisione vitis, ex cucumeribus, ex pèponibus, &c. insufficientes sunt, quia non sunt aquæ naturales, seu elementares.

6. Aqua item, ita alterata, vel alio corpore ita immista, ut aquæ denominationem, naturamque amiserit, huc reducitur, ejusmodi est lixivium forte, ius, seu bro-

A 4 dium,

